

Sygn. akt X Cz 289/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy

X Wydział Cywilny Rodzinny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirela Tocha-Plata

SSO Anna Staśkiewicz-Bortkiewicz

SSO Iwona Pydych

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa małoletniej **J. S. (1)** reprezentowanej przez matkę **J. S. (2)**

przeciwko **W. S.**

o podwyższenie renty alimentacyjnej

na skutek zażaleń stron na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy V Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 4 września 2013 r. wydane w sprawie sygn. akt V RC 533/13

postanawia

1 zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 1 w ten tylko sposób iż udzielone zabezpieczenie obowiązuje od 26 czerwca 2013r.

2. oddalić zażalenie pozwanego i w pozostałej części zażalenie małoletniej powódki

Sygn. akt X Cz 289/13

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki, J. S. (2) w dniu (...)r. wniosła o podwyższenie od pozwanego W. S. renty alimentacyjnej na rzecz małoletniej J. S. (1) z kwoty 600 zł miesięcznie do kwoty 1500 zł miesięcznie. Wraz z pozwem wniosła również o zabezpieczenie powództwa poprzez zobowiązanie pozwanego do łożenia na rzecz małoletniej J. S. (1) przez czas trwania procesu kwoty 1200 zł miesięcznie do dnia 10-tego każdego miesiąca do rąk matki małoletniej powódki wraz z odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. W uzasadnieniu wskazała, że obecna wysokość alimentów na rzecz małoletniej powódki została ustalona w ugodzie zawartej przed Sądem w sprawie V RC (...)i od tego czasu wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletniej oraz znacznie zwiększyły się możliwości zarobkowe pozwanego. J. S. (2) dodała, że od jesieni 2012r. pozwany przekazuje na rzecz powódki kwotę 700 zł miesięcznie. Matka powódki podała, że aktualnie całkowity miesięczny koszt utrzymania małoletniej J. wynosi 2206,50 zł oraz, że potrzeby córki jest w stanie realizować tylko dzięki pomocy jej dziadków. Wskazała też, że u J. w 2012 r. stwierdzono jałową martwicę guzowatości kości piszczelowej kolan, co wymaga rehabilitacji. Ponadto J. S. (2) wskazała, że pozwany jest fizjoterapeutą, masażystą, pracownikiem naukowym (...)M. K. oraz opiekunem Studenckiego (...), a tym samym uzyskuje wysokie dochody oraz, że poza płaceniem alimentów nie uczestniczy w

wychowaniu i opiece medycznej powódki. Ponadto pozwany jest współwłaścicielem nieruchomości w B.przy ul. (...)i do jego dyspozycji pozostaje lokal o powierzchni ok. 120 m², w ostatnim czasie nabył również nowy samochód. Matka powódki podała także, że w minionym czasie jej sytuacja finansowa uległa zmianie, ponieważ posiada na utrzymaniu drugie dziecko. Dodała, że jej miesięczne wynagrodzenie wynosi ok. 2120 zł netto.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia. W uzasadnieniu wskazał, że jego sytuacja finansowa nie pozwala mu nałożenie na rzecz córki w większym zakresie, ponadto zakwestionował wzrost kosztów utrzymania małoletniej powódki o ponad 500 zł miesięcznie. Podał również, że jego udział w lokalu przy ul. (...) to 67 m², a faktycznie zajmuje on lokal o mniejszej powierzchni. Pozwany wskazał również, że ponosi bardzo wysokie koszty użytkowania i naprawy tego mieszkania. Podał też, iż jest współwłaścicielem samochodu marki O. (...) rocznik 2007. Zaznaczył przy tym, że matka powódki zakupiła samochód marki H. (...) bogatym wyposażeniem. Pozwany zaakcentował również, że opróczłożenia alimentów uczestniczy w miarę możliwości w życiu córki – zaprasza ją do siebie do domu, do kina, na jej prośbę na zakupy, chciał również zająć się jej rehabilitacją. Wskazał również, że matka małoletniej utrudnia mu kontakty z córką np. w święta, a także uniemożliwia uczestniczenie w jej leczeniu. Ponadto zaznaczył, że jako pracownik naukowy musi stale podnosić kwalifikacje zawodowe, co rodzi dodatkowe koszty (k. 87-96).

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy V Wydział Rodzinny i Nieletnich postanowieniem z dnia 4 września 2013 r., sygn. akt VRC (...), udzielił zabezpieczenia poprzez zobowiązanie pozwanego W. S.dołożenia na rzecz małoletniej J. S. (1)kwoty po 800 zł miesięcznie, płatnej z góry do 10-tego każdego miesiąca do rąk matki powódki J. S. (2), z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności każdej z rat, poczynając od dnia 1 września 2013 r. a w pozostałej części wniosek oddalił. W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, iż na mocy ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w (...)w dniu (...)r. sygn. akt V RC (...)pozwany zobowiązał się dołożenia na rzecz powódki renty alimentacyjnej w kwocie 600 zł miesięcznie. Wówczas pozwany zatrudniony był w (...) S.A.i uzyskiwał wynagrodzenie za pracę na stanowisku fizjoterapeuty w wysokości 1.687 zł netto miesięcznie oraz w (...)w T., gdzie uzyskiwał wynagrodzenie w wysokości 2.048,18 zł netto miesięcznie. Łączny dochód pozwanego wynosił według ówczesnego stanu ok. 3735,18 zł miesięcznie. Natomiast matka powódki pracowała w Zespole Szkół nr (...)w B.i osiągała miesięcznie wynagrodzenie w wysokości ok. 2.223,56 zł netto (akta sprawy V RC(...)). Aktualnie powódka zamieszkuje z matką, jej mężem i ich córką. W 2012 r. u małoletniej J. S. (1)stwierdzono jałową martwicę guzowatości kości piszczelowej kolan, co wymaga rehabilitacji. Małoletnia korzysta z rehabilitacji refundowanej przez NFZ. J. S. (2) nadal pracuje w Zespole Szkół nr (...)w B.jako nauczyciel i osiągała miesięcznie wynagrodzenie w wysokości ok. 2.120,37 zł netto, natomiast jej mąż pracuje w kancelarii prawniczej. Miesięczne wydatki związane z użytkowaniem domu wynoszą ok. 195 zł na osobę. Miesięczny koszt utrzymania małoletniej J. S. (1)wynosi ok. 2.064 zł. Na wyżywienie powódki jej matka przeznaczają miesięcznie 600 zł, na szkołę 509 zł, na leki 50 zł, na środki czystości 80 zł, odzież i obuwie 200 zł, wakacje, odwiedziny rodziny 300 zł, telefon komórkowy 50 zł, kieszonkowe 80 zł. Pozwany W. S.jest fizjoterapeutą, masażystą, asystentem w (...)w B.(...)M. K.w T.oraz opiekunem Studenckiego (...). Ponadto pozwany jest współwłaścicielem nieruchomości w B.przy ul. (...)i do jego dyspozycji pozostaje lokal o powierzchni ok. 67 m², w którym zamieszkuje wraz z matką. Pozwany utrzymuje kontakt z powódką oraz łoży na jej utrzymanie 700 zł miesięcznie. Pozwany zaprasza również córkę do siebie do domu, do kina, a na jej prośbę na zakupy.

Na wstępie swych rozważań Sąd Rejonowy wskazał, iż w przedmiotowej sprawie należy mieć na uwadze fakt, że zgodnie z komentarzem do art. 753 k.p.c. redakcji D. Z., Postępowanie zabezpieczające. Komentarz. Wybór orzeczeń, Oficyna, 2007r. sprawami o alimenty w rozumieniu art. 753 k.p.c. są sprawy tego rodzaju, w których dochodzone są roszczenia alimentacyjne. Alimentacyjny charakter roszczeń wynika z przepisów prawa materialnego. W uzasadnieniu uchwały z dnia 23 lutego 1982 r. (III CZP 3/82, OSNC 1982, nr 7 poz.100) Sąd Najwyższy stwierdził, że na gruncie art. 753 k.p.c. pojęcie „sprawy o alimenty” należy rozumieć sprawy o zasądzenie alimentów. W ocenie Sądu Najwyższego za takim jej rozumieniem przemawia przewidziana w tym przepisie możliwość zabezpieczenia przez zobowiązanie obowiązanego do uiszczenia w powtarzających się terminach pewnej sumy pieniężnej. Jest zaś oczywiste, że taka możliwość może mieć zastosowanie w sprawach o alimenty, tj. w sprawach, w których uprawniony dochodzi zasądzenia należnych mu alimentów, jest zaś zupełnie nieadekwatna w sytuacji, gdy alimenty już zostały

prawomocnie zasądzone. W powołanej wyżej uchwale Sąd Najwyższy wyraził równocześnie pogląd, że domaganie się zabezpieczenia zasądzonych już świadczeń alimentacyjnych nie może nastąpić na podstawie art. 753 k.p.c., lecz na zasadach ogólnych (dawny art. 730 k.p.c.) i dla uzyskania świadczenia wymagane jest nie tylko uprawdopodobnienie roszczenia, ale również uprawdopodobnienie, że brak zabezpieczenia pozbawiłby wierzyciela zaspokojenia, a nadto obowiązują wówczas ograniczenia czasowe dotyczące przyszłych powtarzających się świadczeń (dawny art. 730 k.p.c.).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, sąd I instancji stwierdził, że małoletnia powódka ma już ustalone alimenty i zabezpieczone koszty utrzymania na kwotę 600 zł miesięcznie. Mimo tego pozwany dobrowolnie płaci na rzecz małoletniej powódki kwotę 700 zł miesięcznie. Jak wynika z poczynionych na gruncie niniejszej sprawy ustaleń faktycznych, zasądzone od pozwanego na rzecz powódki alimenty, nie wystarczają jednak na pokrycie wszystkich usprawiedliwionych kosztów jej utrzymania. Kształtują się one bowiem obecnie na poziomie ok. 2064zł. Sąd miał przy tym na względzie, że pozwany dobrowolnie łoży na rzecz córki kwotę o 100 zł większą niż ustalona ugodą kwota alimentów, jednak kwota ta nie wpływa znacząco na ogólną sytuację powódki. Sąd wziął również pod uwagę fakt, że pozwany utrzymuje stały kontakt z powódką i stara się uczestniczyć w jej życiu, poprzez zapraszanie jej do swojego domu, do kina i na jej prośbę, na zakupy. Pozwany wspiera więc powódkę osobistymi działaniami, nie poprzestając jedynie na dostarczaniu środków finansowych. Nie można jednak uznać, że w ten sposób wystarczająco przyczynia się do zaspokojenia wszelkich potrzeb powódki, które niewątpliwie wzrosły od ostatniego ustalenia renty alimentacyjnej, z uwagi na wzrost cen towarów i usług. Podkreślenia wymaga fakt, że alimenty na rzecz powódki w wysokości 600 zł zostały ustalone w 2010 r., czyli od tego czasu minęły już ponad 3 lata. W konsekwencji należy uznać, iż dotychczas zasądzone alimenty od pozwanego oraz finansowy udział matki powódki w realizacji potrzeb córki, nie zabezpieczają usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki. Nie tylko uprawdopodobnione zostało roszczenie, ale też interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia. Ponadto matka powódki uprawdopodobniła, że pozwany znajduje się obecnie w znacznie lepszej sytuacji materialnej, ponieważ oprócz posiadanego zatrudnienia na uczelni, a co za tym idzie stałego wynagrodzenia, posiada on również znaczne dochody z tytułu świadczonych usług w zakresie fizjoterapii i masażu. Matka powódki uprawdopodobniła zatem, że łączny dochód pozwanego wynosi aktualnie nie mniej niż ok. 3.735,18 zł miesięcznie. J. S. (2) wykazała również, iż jej miesięczne wynagrodzenie wynosi aktualnie ok. 2.120,37 zł oraz, że posiada na swoim utrzymaniu także drugie dziecko, a tym samym, że jej możliwości majątkowe i zarobkowe są mniejsze niż pozwanego, który poza powódką nie posiada innych osób na swoim utrzymaniu. W tym stanie rzeczy na podstawie przepisów art. 730 k.p.c. i art. 753 § 1 k.p.c. Sąd I instancji podwyższył dotychczasowe alimenty o kwotę 200 zł miesięcznie oddalając wniosek w pozostałej części, gdyż jego zdaniem kwota ta nie narazi pozwanego na niedostatek. Pozwany od jesieni 2012 r. dobrowolnie łoży bowiem na utrzymanie powódki kwotę 700 zł miesięcznie, więc zasądzona kwota 800 zł nie stanowi dla niego znacznej różnicy, tym bardziej, że poza alimentami przeznaczal on dotychczas na rzecz powódki dodatkowe kwoty tytułem prezentów. Natomiast okres obowiązywania zabezpieczenia jest wynikiem uwzględnienia rozpoczęcia przez małoletnią kolejnego etapu edukacji, z którym zawsze związane są zwiększone potrzeby. Sąd Rejonowy podkreślił, iż ustalony obowiązek ma charakter tymczasowy i to od inicjatywy dowodowej stron zależeć będzie ostateczne rozstrzygnięcie.

Powyższe postanowienie zaskarżył powód zarzucając mu naruszenie art. 135 k.r. i o. poprzez nieustalenie rzeczywistych możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego; naruszenie art. 753 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie; naruszenie art. 730¹ k.p.c. poprzez jego błędne niezastosowanie mimo uprawdopodobnienia przez stronę powodową istnienia roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Wskazując na przytoczone zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zobowiązanie pozwanego do łożenia na utrzymanie małoletniej powódki kwoty 1.200 zł miesięcznie płatnej z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w którejkolwiek płatności, poczynając od dnia złożenia wniosku oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz strony powodowej kosztów postępowania zażaleniowego wg norm przepisanych. Skarżący wskazał, iż w postanowieniu są sprzeczne twierdzenia dotyczące podstawy prawnej udzielenia zabezpieczenia. Z jednej strony Sąd I instancji stwierdził bowiem, powołując się na uchwałę SN z dnia 23 lutego 1982 r. III CZP3/82, iż art. 753 k.p.c. (będący odstępstwem od reguły zawartej w art. 730¹ k.p.c.) nie może stanowić podstawy udzielenia zabezpieczenia, jeżeli alimenty zostały wcześniej prawomocnie zasądzone. W takiej sytuacji domaganie się zabezpieczenia może nastąpić jedynie na zasadach ogólnych. Rzeczone zasady ogólne dotyczące zabezpieczenia

zawarte są w art. 730¹ k.p.c. Zgodnie z przywołanym przepisem udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Jednocześnie Sąd I instancji na stronie piątej postanowienia z dnia 4 września 2013 r. stwierdził, iż w przedmiotowej sprawie nie tylko zostało uprawdopodobnione roszczenie, ale też interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia. Oznacza to, że spełnione zostały obie przesłanki udzielenia zabezpieczenia na zasadach ogólnych (art. 730¹ k.p.c.), a w konsekwencji wnioski strony powodowej o udzielenie zabezpieczenia nie powinien zostać w pozostałym zakresie oddalony mimo niemożności zastosowania art. 753 k.p.c., skoro przesłanki przewidziane w przepisie stanowiącym regułę zostały spełnione. Przechodząc do zarzutu naruszenia art. 135 k.r. i o. skarżący wskazał, iż rzeczywista wysokość dochodów pozwanego nie została ustalona. Pozwany przynajmniej od 2008 r. pracuje jako masażysta i fizjoterapeuta dla (...) Związku (...), uzyskując w ten sposób bardzo wysokie dochody. Na tę okoliczność strona powoda załączyła do pozwu i kolejnego pisma liczne dokumenty stwierdzające wyjazdy pozwanego w charakterze fizjoterapeuty i masażysty (...) Związku (...). Od początku bieżącego roku pozwany odbył następujące wyjazdy jako członek sztabu kadry narodowej: S.: 4-23 lutego 2013 r.; (...)4-23 marca 2013 r.; M.2-13 kwietnia 2013 r.; (...)kwietnia- 3 maja 2013 r.; W.14-30 maja 2013 r.; (...)17-19 maja 2013 r.; (...)maja - 2 czerwca 2013 r.; W.oraz (...)4-16 czerwca 2013 r.; P.27-30 czerwca 2013 r.; (...)lipca - 27 sierpnia 2013 r.; D., (...)28 sierpnia-1 września 2013 r. W ocenie skarżącego z powyższego zestawienia wynika, iż wyjazdy pozwanego w charakterze fizjoterapeuty (...) Związku (...)mają regularny charakter, a niektóre z nich trwają nawet po 3 tygodnie lub ponad miesiąc. To wynagrodzenie za rzeczony wyjazd, nie zaś pensja otrzymywana za pracę na uczelni, stanowi główne źródło utrzymania pozwanego. Mimo wniosków dowodowych strony powodowej pozwany nie został jak dotąd zobowiązany do przedłożenia zeznań podatkowych za wskazane w pozwie lata, co jest szczególnie zaskakujące wobec tego, że pozwany w czasie poprzedniej sprawy o alimenty składał fałszywe zeznania, twierdząc, że pracuje wyłącznie w szpitalu, choć w tym czasie pracował także jako fizjoterapeuta dla (...) S.A.oraz dla (...) Związku (...), o czym pisano obszernie już w pozwie. Działanie pozwanego w sposób oczywisty zmierza do ukrycia jego rzeczywistych dochodów, które w istocie są zdecydowanie wyższe niż wskazana przez Sąd I instancji kwota 3.735,18 zł netto. Ponadto skarżący zarzucił, iż Sąd I instancji ustalił, iż koszt utrzymania małoletniej wynosi ok 2.064 zł i jednocześnie zobowiązał pozwanego dołożenia na rzecz małoletniej kwoty zaledwie 800 zł, która to kwota nie pozwala na zaspokojenie nawet połowy usprawiedliwionych potrzeb małoletniej. Ponadto, matka powódki, w przeciwieństwie do pozwanego realizuje obowiązek utrzymania córki także przez osobiste starania o jej wychowanie. Pozwany ma na utrzymaniu jedynie małoletnią J., a matka powódki także drugie dziecko. Opisane okoliczności powodują, iż to pozwany winien partycypować w kosztach utrzymania małoletniej w stopniu wyższym niż jej matka ze względu na wyższe możliwości zarobkowe, stopę życiową przewyższającą znacznie stopę życiową małoletniej powódki oraz niewykonywanie osobistych starań o wychowanie córki. Sporadyczne i krótkie spotkania pozwanego z małoletnią - pozwany sam w odpowiedzi na pozew stwierdził, iż jego możliwości samodzielnego ćwiczenia z córką są bardzo ograniczone z racji obowiązków zawodowych - jeśli w ogóle przyczyniają się do jej utrzymania i wychowania to w nikłym stopniu. To matka małoletniej z nią zamieszkuje, zajmuje się jej nauką, zapewnia jej opiekę medyczną i dba o nią każdego dnia. Pozwany nigdy nie widuje się z dzieckiem w święta, w przeciwieństwie do matki małoletniej nie zapewnia jej wyjazdów w wakacje letnie czy zimowe (w bieżącym roku wyjechał z córką na zaledwie jeden dzień nad morze bez noclegu), nigdy nie udał się także na choćby jedną szkolną wywiadówkę, a jedynie raz na kilka tygodni zabiera córkę do kina lub na lody. Nie sposób uznać tego typu spotkania za osobiste starania o utrzymanie dziecka w rozumieniu art. 135 § 2 k.r. i o. W tym miejscu skarżący również podkreślił, iż wzrost kosztów utrzymania małoletniej związany jest nie tylko, jak stwierdził Sąd I instancji ze wzrostem cen i usług od czasu ustalenia alimentów w poprzedniej sprawie (ponad 3 lata temu), lecz także ze wzrostem usprawiedliwionych potrzeb małoletniej. Poprzez udzielenie zabezpieczenia na kwotę 800 zł miesięcznie, Sąd Rejonowy podwyższył zasądzone alimenty o 200 zł miesięcznie, jednak w praktyce owo podwyższenie wynosi jedynie 100 zł miesięcznie, jako że od jesieni ubiegłego roku pozwany przekazuje na utrzymanie córki 700 zł miesięcznie, przy czym Sąd I instancji stwierdził, że wskazana kwota „nie wpływa znacząco na ogólną sytuację powódki”, a mimo to, alimenty podwyższone zostały jedynie do kwoty 800 zł, choć koszt utrzymania małoletniej wynosi ok 2.064 zł i część jej usprawiedliwionych potrzeb nie jest zaspokajana. W kwestii okresu obowiązywania zabezpieczenia skarżący wskazał, iż Sąd Rejonowy ustalił jego datę początkową na dzień 1 września 2013 r., podnosząc, iż zwiększone potrzeby małoletniej związane są m.in. z rozpoczęciem kolejnego etapu edukacji. Takie orzeczenie nie uwzględnia jednak tego, że, co oczywiste,

zakup podręczników oraz artykułów szkolnych dokonany został przed rozpoczęciem roku szkolnego i całokształt tych kosztów matka małoletniej musiała ponieść samodzielnie. Nadto, niezależnie od zakupu przyborów szkolnych i podręczników, z uwagi na niemożność zaspokojenie przez matkę powódki usprawiedliwionych potrzeb małoletniej udzielenie zabezpieczenia winno obejmować okres rozpoczynający się z dniem złożenia wniosku, który zawarto w pozwie, a nie arbitralnie określoną datą, późniejszą o przeszło 2 miesiące.

Od powyższego postanowienia zażalenie złożył także pozwany wnosząc o jego zmianę poprzez oddalenie wniosku o zabezpieczenie oraz o orzeczeniu o kosztach postępowania zabezpieczającego w obu instancjach według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, iż orzeczenie Sądu I instancji co do zasady jest prawidłowe, albowiem z jego istoty wynika, iż wniosek o zabezpieczenie w znacznej części został przez Sąd oddalony, a Sąd Rejonowy w prawidłowy sposób dokonał oceny przedłożonego materiału dowodowego. Pozwany wskazał jednocześnie jednak na dwie okoliczności, które Sąd I instancji mógł wziąć pod uwagę przy rozpoznawaniu wniosku o zabezpieczenie, które winny skutkować oddaleniem tego wniosku w całości. Po pierwsze według oświadczeń przedstawicielki ustawowej powódki, koszty utrzymania córki w zakresie jej usprawiedliwionych potrzeb przez trzy lata zmalały, a nie wzrosły. Otóż w postępowaniu V RC (...) przedstawicielka ustawowa powódki podawała, iż niezbędne koszty utrzymania wynoszą 2.648 zł miesięcznie, natomiast w niniejszym postępowaniu wynoszą one 2.206,50 zł miesięcznie. Oznacza to, iż strona powodowa w niniejszym procesie własnymi oświadczeniami wskazała, iż nie tyle powództwo o podwyższenie alimentów w stosunku do pozwanego jest niezasadne (koszty utrzymania powódki zmalały), co pozwany mógłby teoretycznie rozważyć powództwo o obniżenie alimentów wskutek zmiany sytuacji powódki (czego oczywiście - w kontekście dobrowolnego płacenia kwoty 700 zł w ogóle nie rozważa). W ten sposób, zgodnie z treścią art. 753 k.p.c. w zw. z art. 730⁽¹⁾ § 2 k.p.c. nie istnieje (nie została wykazana) po stronie powodowej niezbędna przesłanka w postaci uprawdopodobnienia roszczenia. Skoro bowiem przy kosztach przewyższających 2.600 zł miesięcznie powódka występowała w 2010 r. o kwotę 700 zł alimentów, a zawarła ugodę na 600 zł, to tym bardziej przy kwocie szacowanych (lecz wciąż zawyżonych i kwestionowanych przez pozwanego) wydatków na poziomie 2.200 zł w 2013 r. ustalenie zabezpieczenia na poziomie 800 zł jest po prostu nielogiczne. Zawarciem ugody na poziomie 600 zł matka powódki w 2010 r. urealniła koszty utrzymania córki, a skoro niniejsza sprawa jest sprawą o podwyższenie alimentów, a nie o ich pierwotne ustalenie, to punktem odniesienia jest właśnie ugoda i wysokość alimentów z niej wynikająca. W tym zakresie nie ma znaczenia fakt, iż pozwany dobrowolnie podwyższył kwotę alimentów z poziomu 600 zł na 700 zł miesięcznie, albowiem powody takiego postępowania wynikają z relacji ojca z córką, a nie przeliczania tych relacji na wartości pieniężne. Nadto skarżący zauważył, iż pozwany nigdy nie uchylał się od płatności alimentów na ustalonym ugodą w postępowaniu o sygnaturze akt V RC (...) poziomie (600 zł), podwyższonych następnie z własnej inicjatywy do kwoty 700 zł przez pozwanego. W ocenie skarżącego oczywiście zatem jest, iż nie ma żadnych przesłanek do tego, aby formalnie udzielać zabezpieczenia w sytuacji, w której nie ma niebezpieczeństwa braku zaspokojenia roszczeń alimentów co do kwoty 700 zł. Interes prawny powódki nie doznawał i nie doznaje żadnego uszczerbku z uwagi na terminowe, sumienne i rzetelne wywiązywanie się przez pozwanego z obowiązku alimentacyjnego, co także winno być stosownie ocenione przez Sąd. Ponadto skarżący wskazał, iż pozwany - poza kwotą 700 zł miesięcznie -partycypuje w innych kosztach utrzymania córki, wynikających z widzeń z córką, okazjonalnych prezentów, niespodzianek etc. Ustalenie kwoty wyższej niż 700 zł pozostaje w korelacji z obniżeniem tych wydatków, które mają przecież na celu podtrzymywanie dobrych relacji ojca z córką, a więc mają bardzo ważny wymiar w sytuacji, w której dziecko na co dzień nie ma obojga rodziców.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Zażalenie powódki należało w niewielkiej części uwzględnić. natomiast pozwanego zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu I instancji i uznał, że powódka uprawdopodobniła swoje roszczenie do kwoty 800 zł, natomiast w pozostałej części wniosek o zabezpieczenie nie został uprawdopodobniony.

Na wstępie należy podkreślić, iż podstawą prawną zabezpieczenia roszczenia o podwyższenie alimentów jest w sprawach o alimenty art. 753 k.p.c., będący wyjątkiem od ogólnej reguły wyrażonej w art. 730¹ § 1 k.p.c. Sąd Rejonowy

przywołał stanowisko Sądu Najwyższego zajęte w uchwale z dnia 23 lutego 1982 r., III CZP 3/82, OSNC 1982, nr 7, poz. 100, iż domaganie się zabezpieczenia zasądzonych już świadczeń alimentacyjnych nie może nastąpić na podstawie art. 753 k.p.c., lecz na zasadach ogólnych (dawny art. 730 k.p.c.) i dla uzyskania zabezpieczenia wymagane jest nie tylko uprawdopodobnienie roszczenia, ale również uprawdopodobnienie, że brak zabezpieczenia pozbawiłby wierzyciela zaspokojenia, a nadto obowiązują wówczas ograniczenia czasowe dotyczące przyszłych powtarzających się świadczeń (dawny art. 730 § 2 k.p.c.). W niniejszej sprawie o podwyższenie alimentów niewątpliwie nie mamy do czynienia z tego typu sytuacją, gdyż nie chodzi o zabezpieczenie już zasądzonych alimentów, ale alimentów w wyższej wysokości. Można w tym miejscu zacytować za Sądem Rejonowym komentarz do art. 753 k.p.c. redakcji D. Z., Postępowanie zabezpieczające. Komentarz. Wybór orzeczeń, Oficyna, 2007 r., iż sprawami o alimenty w rozumieniu art. 753 k.p.c. są sprawy tego rodzaju, w których dochodzone są roszczenia alimentacyjne, przy czym alimentacyjny charakter roszczeń wynika z przepisów prawa materialnego. W dalszej części ten sam komentarz wskazuje, iż nie są sprawami o alimenty, w rozumieniu art. 753 k.p.c., sprawy o uchylenie lub obniżenie obowiązku alimentacyjnego (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 1980 r., III CZP 60/80, OSNC 1981, nr 6, poz. 97) oraz sprawy o zwrot spełnionych świadczeń alimentacyjnych na podstawie art. 140 k.r.o., a także sprawy o zwrot kwot zapłaconych uprawnionemu na podstawie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia. Sprawy o podwyższenie alimentów niewątpliwie są więc sprawami alimentacyjnymi w rozumieniu art. 753 k.p.c. i nie ma potrzeby uprawdopodobniania interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia tego typu roszczeń.

W związku z powyższymi rozważaniami należy uznać za chybiony zarzut strony pozwanej, iż w związku z dobrowolnym płaceniem alimentów na rzecz małoletniej wniosek o udzielenie zabezpieczenia należy oddalić. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Warszawie w postanowieniu z dnia 21 września 2011 r. VI ACz 1441/11 w oparciu o orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 3 IV 1951 r., C 98/51, OSN (C) 1952/2/38, Lex nr 160147, rozpatrując wniosek o ustalenie wysokości udziału małżonka w ponoszeniu kosztów utrzymania rodziny na czas trwania procesu o rozwód, Sąd nie może tego wniosku, po ustaleniu, że ten małżonek dobrowolnie płaci pewne sumy, oddalić, lecz powinien, jeżeli uważa je za wystarczający udział w ponoszeniu kosztów utrzymania rodziny, ustalić świadczenia w tej wysokości w sentencji postanowienia. Postanowienie Sądu sankcjonuje stan rzeczy w zakresie płacenia alimentów w dotychczasowej wysokości. Sąd Apelacyjny wskazał przy tym na to, iż w sprawach o alimenty podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia (art. 753 § 1 k.p.c.), zaś ewentualny brak zagrożenia nie płacenia alimentów w przyszłości należy wiązać z brakiem istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, który w świetle art. 753 § 1 k.p.c. pozostaje bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Skoro skarżący łoży dobrowolnie na rzecz małoletniej wyższą kwotę niż ustalona w ugodzie z roku 2010, uzasadnione było wzięcie powyższej okoliczności przez Sąd I instancji w postanowieniu o udzieleniu zabezpieczenia alimentów w wyższej niż dotąd kwocie.

Natomiast dla oceny, czy dochodzone roszczenie zostało uprawdopodobnione, analizie winna zostać poddana podstawa roszczenia, którą w niniejszej sprawie jest przepis art. 138 k.r. i o. Zgodnie z jego treścią, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez stosunki, o których mowa w powołanym przepisie rozumieć zaś należy usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, od których uzależniony jest zakres świadczeń alimentacyjnych (art. 135 § 1 k.r. i o.). Innymi słowy, aby skutecznie domagać się podwyższenia renty alimentacyjnej w drodze zabezpieczenia roszczenia należało uprawdopodobnić, iż od chwili ustalenia zakresu obowiązku alimentacyjnego na obecnym poziomie wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletnich powodów (koszty ich utrzymania), względnie wyższe niż wcześniej są możliwości zarobkowe bądź majątkowe pozwanego.

W tym miejscu podzielić należy konstatację Sądu Rejonowego, co do tego, że od 2010 roku, czyli od czasu ustalenia w ugodzie renty alimentacyjnej na rzecz małoletniej w obecnej wysokości, wzrosły jej koszty utrzymania, co podyktowane było wzrostem potrzeb małoletniej wynikającym z rozwoju fizycznego i psychicznego, pokonywania kolejnych szczebli edukacji, a także ogólnym wzrostem cen towarów i usług oraz stwierdzenia u małoletniej jałową martwicę guzowatości kości piszczelowej kolan. W ocenie Sądu Okręgowego nie ulega wątpliwości, iż usprawiedliwione potrzeby małoletniej przekraczają kwotę 2000 zł miesięcznie, przy czym podkreślić należy raz jeszcze, czego zdaje się nie rozumieć pozwany, iż zakres świadczeń alimentacyjnych zależy także od możliwości zarobkowych i majątkowych

obowiązane. W związku z tym, że pozwany ma dobrą sytuację finansową, należy wziąć pod uwagę takie potrzeby małoletniej, jak korepetycje, leczenie rehabilitacyjne, czy wyjazdy wakacyjne. Ponadto nie tylko pozwany, ale także przedstawicielka ustawowa małoletniej jest obowiązana do alimentacji. Ponieważ pogorszyła się sytuacja finansowa matki powódki w związku z urodzeniem następnego dziecka z jej nowego związku, zastosowanie znajdzie reguła wyrażona w art. 129 § 2 k.r. i o., iż krewnych w tym samym stopniu obciąża obowiązek alimentacyjny w częściach odpowiadających ich możliwościom zarobkowym i majątkowym. W związku z tym pozwany powinien partycypować w większym niż dotąd zakresie w kosztach utrzymania małoletniej córki. Co prawda zmniejszyły się koszty związane z utrzymaniem domu i dojazdami do szkoły małoletniej, ale także pozwany ożenił się ponownie i jego koszty utrzymania związane z mieszkaniem uległy zmniejszeniu, bo żona jego uczestniczy także w kosztach utrzymania. Natomiast wyraźnie poprawiła się sytuacja finansowa pozwanego, który pracuje nie tylko na uczelni, ale także świadczy usługi jako fizjoterapeuta. Przedstawicielka ustawowa małoletniej jednak nie uprawdopodobniła, aby wzrost zarobków pozwanego był znaczny w związku z jego wyjazdami jako fizjoterapeuta ze sportowcami na zawody. Co prawda odbyło się ich kilka, ale większość z nich miała miejsce w kraju.

Dopiero w toku postępowania będzie możliwe ustalenie, czy faktycznie pozwany ma takie możliwości zarobkowe i majątkowe oraz czy czerpie z tego znaczne korzyści, które uzasadniałyby podwyższenie alimentów aż do kwoty 1200 zł miesięcznie, jak chce tego matka małoletniej powódki w zabezpieczeniu, a nawet 1500 zł określone w pozwie.

Jedynym zarzutem pełnomocnika małoletniej powódki, który powinien być uwzględniony to Sąd Rejonowy powinien ustalić zabezpieczenie na czas trwania procesu z dniem złożenia wniosku o zabezpieczenie alimentów. Strona powodowa złożyła taki wniosek w pozwie, który wpłynął do Sądu Rejonowego 21 czerwca 2013r. Przygotowania do rozpoczęcia nowego roku szkolnego zaczynają się dużo wcześniej niż 1 września i nie ma na tym etapie postępowania podstawy do ustalenia daty innej niż data wpływu w/w wniosku.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy zmienił w punkcie 1 zaskarżonego postanowienia datę obowiązywania zabezpieczenia alimentów na podstawie art. 386§1 k.p.c. w zw. z art.397§2 k.p.c. oraz oddalił na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie pozwanego i w pozostałej części zażalenie powódki.